

Dinsdag

De goede Herder huilt om het lot van zijn schapen

Bijbellezingen: Marcus 11:1-10 en Lucas 19:39-44

Ze zijn door het dolle heen. Een uitzinnige menigte is erbij als rabbi Jezus, zittend op het veulen van een ezel, de Olijfberg afdaald naar Jeruzalem. Straks zal Hij door de Leeuwenpoort de heilige stad binnen rijden. Als een koning. Als de vorst van de shalom, van de vrede.

Vol verwachting zijn ze. Veel mensen zien in Jezus hun Redder. Zal het nu eindelijk werkelijkheid worden? Zal nu eindelijk de tijd zijn aangebroken dat het koningshuis van David hersteld gaat worden? Zal er nu eindelijk een einde gaan komen aan het gehate gezag van de Romeinse bezettingsmacht? Zal God nu eindelijk zijn nieuwe Koninkrijk op aarde stichten?

"Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer.

Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel!"

Halverwege de Olijfberg – je hebt er een prachtig uitzicht op de oude stad Jeruzalem en het enorme complex van de tempel - staat de Jezus' optocht stil. Ineens begint Jezus intens te huilen. Hij barst in tranen uit. We zijn dat niet gewend van Hem. Wat is er dat Hem tot in het diepst van zijn wezen verscheurt?

Jezus weet dat zijn gang naar Jeruzalem zal eindigen aan een kruis. Met zijn boodschap dat God zijn verloren schapen opzoekt krijgt Hij hier geen gehoor. Dat Gods nieuwe wereld gaat aanbreken wordt door de mensen van zijn tijd niet begrepen.

Ze zullen Hem wikken, wegen, afkeuren, ongeschikt achten, zoals bouwvakkers een steen keuren. Het is nog slechts een kwestie van dagen. 'Weg met de goede Herder. Aan het kruis met Hem.' Daarom huilt Jezus. Daarom huilt de goede Herder: om het onbegrip van zijn onwillige schapen.

Huilen wordt vaak gezien als een emotionele uiting van zwakte. Het geeft je als omstander een ongemakkelijk gevoel. Met tranen van een ander weten we vaak geen raad.

Toch zijn tranen heilzaam. Wat kan het je opluchten als je verdriet niet langer opkropt, maar je tranen de vrije loop kunt laten gaan. Hier op de Olijfberg zien we iets van de menselijke kant van Jezus. Zijn emoties laat Hij de vrije loop. Hoeveel houdt Hij van de

schapen die God de Vader aan zijn zorg heeft toevertrouwd. Maar ze begrijpen zijn liefde niet. Ze willen Hem niet. Koppig, hardleers, onwetend, dat zijn ze.

Hij zei: 'Jeruzalem, je inwoners hebben niet geluisterd! Vandaag is de vrede heel dichtbij voor hen, maar dat zien ze niet. Daarom zullen hun vijanden komen. Die zullen jou aanvallen, Jeruzalem. Ze komen van alle kanten, ze zullen je omsingelen. Ze zullen je vernietigen. Ze zullen al je inwoners doden en alle huizen verwoesten. Jeruzalem, ik ben gekomen om vrede te brengen. Maar jouw inwoners hebben dat niet begrepen. Daarom zullen al die dingen gebeuren.' (Lucas 19:42-44 BGT)

Het is het oude liedje dat de profeten eeuwen geleden al in allerlei toonaarden hebben gezongen. God ziet wel degelijk om naar zijn volk. Maar het volk heeft het niet opgemerkt. Ze hebben Gods liefde afgewezen. Ze hebben de kudde van de goede Herder verlaten. Ze zijn als dwalende schapen zonder Herder geworden. Straks zal het oordeel over Jeruzalem komen. De Romeinen zullen in 70 na Christus de stad Jeruzalem tot de laatste steen toe afbreken en in brand steken. Duizenden mannen, vrouwen en kinderen zullen gedood worden. Als in een visioen ziet Jezus het voor Zich. Daarom huilt Hij. Daarom is Hij tot in zijn diepste innerlijk verscheurd. Daar op de Olijfberg.

Wat een worsteling. Wat een strijd om de harten van Gods verloren schapen. En toch keert Jezus de schapen en de stad Jeruzalem niet de rug toe. De goede Herder volhardt tot het einde. Het kost Hem zijn lichaam en zijn bloed. Het kost Hem zelfs zijn leven. Jezus is de dood en het graf ingegaan. Om daarmee de strijd aan te gaan. Om uiteindelijk te overwinnen. Om het leven, het eeuwige leven te kunnen geven aan de schapen van Gods wereldwijde kudde...

Dat Jezus huilt kan ook óns niet onbewogen laten. Wat een worsteling, wat een verdriet. Ook met ons is Hij bewogen tot in het diepste van zijn wezen. Ook voor ons – schapen van Gods kudde - gaat Hij de strijd aan met Satan en de dood. Laten we niet langer koppig en weerspannig zijn. Laten we Hem gehoorzaam en gelovig volgen. Hij immers is de goede Herder!